

»Udvalget finder, at en dansk MPH-uddannelse kan være medvirkende til at udvikle og ændre de kulturer, som er afgørende for den danske befolknings sundhedstilstand, således som det er forebyggelses- og sundhedsfremmepolitikens mål.«

I forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 103 den 9. maj 1995 sagde ministeren, at høringsvarene generelt gav udtryk for et bredt ønske om etablering af en uddannelse i overensstemmelse med betænkningens forslag. Ministeren nævnte, at der var et enkelt udestående, nemlig økonomien, men ingen antydninger af, at ministeren eller de hørte parter skulle have intentioner, som gik stik imod betænkningen med dens klare opfordring til oprettelse af en helt selvstændig institution.

Læser man i betænkning nr. 1280, står der:

»Udvalget er af den opfattelse – og dette er også i overensstemmelse med den europæiske udvikling – at der skal oprettes en helt selvstændig institution.«

Denne vision er nu droppet til fordel for en 2-årig afslutning for de medicinstuderende. Dermed bliver uddannelsen blot endnu et redskab til at producere studietrinstilvækster på det medicinske fakultet, og den skal såmænd nok vokse.

Problemet med en placering under et eller flere lægevidenskabelige fakulteter er, at man risikerer, at det tværfaglige går fløjten, at man risikerer, at den formelle adgang, der er for andre end medicinstuderende, ikke bliver reel.

De armbevægelser, der er kommet om, at sygeplejersker og pædagoger og andre mellemuddannede også skal kunne bruge den som overbygning, bliver næppe reelle. Det vil det medicinske kleresi med Palle Juul-Jensen i spidsen naturligvis forhindre.

Dette kleresi ved nemlig, at det værste, der kunne ske i Danmark, var, at folk ikke blev syge. Hvilket mareridt for en læge. Tænk, hvis man kunne fjerne nogle sygdomme helt uden penicillin, indsprøjtninger, kemoterapi og organomfordelingscentraler! Hvilken gru! Dekanerne for de medicinske fakulteter har det sikkert med i deres aftenbøn: Lad det ikke ske. Tænk, hvis der var behov for færre operationer og færre indlæggelser! Så ville BNP falde, og Danmark ville løbe ind i økonomisk stagnation!

Men det er et problem, som Folketinget og ministeren burde kunne se lidt forbi. Hvis det er medicinske mekanikere, som styrer sundhedspolitikken, så synes jeg, at vi skal prøve at kigge

en anden vej. Vi må lytte til internationale og egne erfaringer.

Det er faktisk muligt at ændre sygdomsmønstret i befolkningen. Tænderne behøver ikke at falde ud af munden som 30-årig. Det har en forebyggende tandpleje bevist. Det er ingen naturlov, at man skal have en langvarig arbejdsbetinget sygdom, og at man skal have mange arbejdsbetingede sygdomme. Det er ingen naturlov, at mænds sædkvalitet skal falde og forringes. Blodpropper og lungekræft er ingen naturlov.

Men det er ikke noget, som kan løses inden for hospitalssektorens egne rammer. Det kræver en langt bredere angrebsflade. Det kræver, at man tænker på mennesket i en helhed, i en livskultur, og det er således det, der er vores udgangspunkt.

I betænkning nr. 1280 står der bl.a.:

»Der er verden over stor forskel på, hvilke fagområder der vægtes tungest i uddannelsen.«

Og videre:

»Fælles er, at det handler om, hvordan sundhed fremmes, og hvilke tiltag der bedst fremmer sundhed under hensyn til bl.a. sociale, kulturelle og økonomiske systemer. Det handler ikke om skadesreparationer, men om at fremme sundhed. Det handler primært om at ændre folks liv, så sygdom ikke opstår og sundhed forbedres. Sundhed er ikke bare fravær af sygdom.«

Det er altså Enhedslistens indstilling, og det er grunden til, at vi er med på denne forespørgselsdebat og den dagsorden, som er foreslået.

Enhedslisten er af den opfattelse, at der skal laves en selvstændig institution, som naturligvis har kontakt med alle dele af dansk forskning inden for arbejdsmiljøet, sundhedsforebyggelsen og de medicinske fakulteter. Kun på den måde kan vi sikre noget kvalitativt nyt, og derfor vil vi selvfølgelig opfordre alle til at stemme for den foreslåede dagsorden.

Hans Erik Hillerup-Jensen (CD):

Først vil jeg gerne takke SF og Enhedslisten, som har rejst denne forespørgsel, og også tak til undervisningsministeren for den besvarelse, han er kommet med til Folketinget.

Som netop indtrådt suppleant i CD's folketingsgruppe skal jeg begrænse mig til et par korte betragtninger om Master of Public Health-uddannelsen, MPH, når jeg tager ordet på CD's vegne.